

Cartes al Director

FOGUERES MACABRES

Tota l'Índia està consternada, fins abatida, torbada i apenada pels aconteximents que una revista ha titulat «La vergonya de la nació». Fins he dubtat abans d'escriure-ho perquè no donés el meu article la impressió de voler desacreditar aquesta nació admirable. S'han de veure els quatre casos succeïts com esdeveniments aïllats, potser com rebrotos de sentiments i costums ben llunyans que per dissort han quedat en llocs remots i esperonats sens dubte per l'extrema pobresa dels actors principals de les tragèdies ocorregudes. No estan lliures de responsabilitats els països avançats que mostren reluctància a oferir un progrés sincer als països afectats per la pobresa.

Dos d'aquests casos ocorregueren al Rajasthan. Dos en altres llocs en estats del Nord, entre Gener i Març 1980. De l'últim se n'han publicat reportatges amb fotografies ben realistes i llastimoses.

El mort era molt pobre i havia tingut una llarga malaltia. Tenia 75 anys. La vídua en tenia 69. Desolada per quedar-se sola, anuncia: faré el «Sati». Cremació conjunta amb el marit. Un parent li digué que no ho fes. Potser amb no massa insistència. La seva determinació fou forta i la notícia s'escampà pel poble ben ràpidament i fins pels pobles de la ro-

dalia. Una multitud es reuní per contemplar l'espectacle. La vídua es banyà i perfumà i es posà el sari de núvia que encara guardava i les poques joies que tenia. Es posà «mendi» a les mans (una planta bullida que les teneix fortament) i la portaren amb palanquí en la processó funeral al darrer del baiard del cos del seu marit. Feu parar la comitiva al temple on deixà estampada la petja de les seves mans a la paret com a record per la posteritat que la tindrà com a devi (divinitzada) i prosseguí la processó fins el crematori. L'ajudaren a pujar a la pira. El cap del difunt marit se'l posà a la falda. I els brahmans la cobriren de fogots de llenya deixant al descobert sols el cap i les mans, buidaren els recipients de mantega fosa damunt la llenya i aplicaren les antorxes enceses. La gent cantà o cridà fort «mantres» i Ram, Ram, perquè no sentissin els crits de la vídua, que probablement no podria contenir, i les flamarades s'enfilaren cap al cel. En pocs minuts regnaria un silenci amb remordiment.

Durant els 33 anys de la meua vivència a l'Índia hi ha hagut molt pocs i isolats casos d'aquests. La tradició o costum es podia considerar com morta. Quatre casos en tres mesos ja són massa. Però tenint en consideració l'enorme població de l'Índia no es poden jutjar com a revifació de la deplorable costum antiga. Potser són més exactament suicidis dels desesperats per la pobresa del seu entorn i futur prospectes.

Les estadístiques fallen. Ja l'any 1975 es donava com a total el nombre de 650 milions d'habitants a l'Índia. El creixement anual és de 12 a 15 milions, com tothom admet. Si és així el total nombre d'habitants avui, any 1980 té d'ésser de 710 milions almenys. Més els periòdics segueixen copiant les xifres de l'any 64 o 1974... Jo em pregunto sovint: Qui pot fer un cens a l'Índia adequat i fidedigne? Es necessitarien anys! Així que no considereu els quatre casos de «Sati» ocorreguts com comú. Són més de 700 milions que ho condemnem.

J. Travessa

Sr. Director de la revista «RONSANA»

Desitjariem que publicués la carta que li adjuntem, que és còpia d'una enviada al senyor batlle de Santa Eulàlia en motiu de la manca d'assistència d'ell i/o membres del consistori, en la representació i repartiment de premis de l'obra guanyadora del «Concurs de Teatre del Vallès» d'enguany, posada en escena pel grup de Santa Eulàlia, malgrat que, dies abans, el senyor batlle ens assegurava la seva assistència o representació oficial per ell designada. Gràcies.

Sr. Jaume Valls,
batlle de Sta. Eulàlia de Ronçana

El fet que ens mouen aquestes quatre ratlles, és la seva absència i la de tot el seu consistori, a la representació de l'obra de teatre guanyadora del concurs de teatre del Vallès celebrat enguany i la manca de col·laboració en el lliurament de premis.

Pensàvem que després de la invitació oficial que li vam fer i de que personalment vostè ens confirmés la seva assistència i que, en cas de que no fos possible encomanaria la seva representació a algun membre del consistori, compliria la seva paraula i l'Ajuntament de Santa Eulàlia estaria present a l'acte.

De totes maneres, malgrat la vostra absència, s'ha guanyat el primer lloc del concurs, es representà l'obra, es va fer el lliurament de premis i nosaltres tenim ganes de seguir treballant per nosaltres i pel poble.

Amb sinceritat volem agrair al conseller Jordi Iglesias, que es trobava a la sala a títol personal, que després de demanar-li varies vegades, ja que segons ell no se li havia encomanat cap representació, va accedir a col·laborar en l'acte com a membre de l'Ajuntament.

Esperem que quan l'Ajuntament demani la col·laboració dels grups i entitats del poble per tal d'organitzar qualsevol acte, no prenguin l'exemple vostre perquè si realment han de seguir el vostre model us quedareu sols.

Atentament us saluda:

GRUP DE TEATRE
DE SANTA EULALIA

PIENSOS
Ganador

Distribuidor

J. BASSA

Tel. 844 81 58

SANTA EULALIA DE RONÇANA